

Het Interuniversitair Centrum voor Onderwijswetenschappen: terugblik en vooruitblik

J. Beishuizen, D. Dolmans, J. van Driel,
I. Wopereis, en J. van Merriënboer

Samenvatting

In 2012 is het Interuniversitair Centrum voor Onderwijswetenschappen (ICO) opnieuw erkend door de Koninklijke Nederlandse Akademie voor Wetenschappen (KNAW). In dit artikel blikken de auteurs terug op de evaluatie van ICO die in het kader van de accreditatie is uitgevoerd. Deze evaluatie richtte zich op de kwaliteit van het onderwijs aan promovendi, het onderzoek dat door leden van de onderzoeksschool wordt uitgevoerd en de samenwerking tussen leden van de onderzoeksschool. Op de drie genoemde punten waren de doelstellingen die ICO in de periode 2006-2011 nastreefde gericht. Het artikel wordt afgesloten met een blik op de toekomst die met de erkenning van ICO door de KNAW voor de periode 2012-2017 dit jaar een aanvang heeft genomen. In de nieuwe erkenningsperiode wil ICO met een gedegen onderzoekersopleiding actief bijdragen aan de versterking van het onderwijsonderzoek en de vergroting van de samenhang van de onderwijswetenschappen in Nederland en België. Met het oog op deze ambitie streeft ICO ook naar versterking van de internationale samenwerking.

1 Inleiding

Het Interuniversitair Centrum voor Onderwijswetenschappen (ICO) is in juli 2012 door de Erkenningscommissie Onderzoeksscholen (ECOS) van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW) opnieuw erkend voor een periode van zes jaar, van 2012 tot en met 2017. ICO voldoet aan de eisen die de KNAW, VSNU en NWO

stellen aan de kwaliteit van het onderwijs en de organisatie van onderzoeksscholen (Standard Evaluation Protocol 2009-2015, 2009). Voor ICO is de hererkenning een bevestiging dat ze momenteel goed functioneert. Echter, ICO opereert in een domein dat sterk in beweging is. In recente analyses en rapporten (zie Coonen & Nijssen, 2011; De Vries & Pieters, 2007; Commissie Nationaal Plan Toekomst Onderwijswetenschappen, 2011) wordt gewezen op het feit dat de subsidiestromen voor onderwijsonderzoek door vele gescheiden kanalen lopen en dat de samenwerking tussen de partners in de kennisketen, van onderzoek tot toepassing, versterking behoeft. Dit alles met het doel de kwaliteit van het onderwijsonderzoek en de betekenis van onderwijsonderzoek voor de onderwijspraktijk te versterken. In het licht van deze analyses heeft ICO zich ten doel gesteld om als partner in de kennisketen, middels een sterke en internationaal verankerde onderzoekersopleiding bij te dragen aan de kwaliteit van het onderwijsonderzoek en aan de samenhang tussen onderwijspraktijk en onderwijsonderzoek.

In deze bijdrage wordt onderzocht of ICO voldoende toegerust is om deze ambitie in de komende periode te realiseren. Daartoe wordt eerst teruggekeken op de periode 2006-2011, de derde periode waarin ICO werd erkend door de KNAW. De terugblik bouwt voort op een retrospectieve notitie over 20 jaar ICO die in 2009 in Pedagogische Studiën verscheen (Van Merriënboer et al., 2009). De huidige notitie beschrijft een onderzoek naar de kwaliteit van ICO, waarbij de onderzoeksvraag is in hoeverre de doelen zijn behaald die ICO zich destijds stelde. Vervolgens wordt vooruit gekeken met de vraag welke ambities ICO zich voor de nieuwe erkenningsperiode heeft gesteld. Met deze terugblik en vooruitblik wordt onderzocht in welke mate ICO in staat en toegerust is om de gestelde doelen te behalen.

2 ICO 2006-2011

2.1 Groei van ICO

Onder penvoerderschap van de Universiteit Twente (tot 2008) en de Open Universiteit (2008-2011) groeide ICO in de periode 2006-2011 uit van een landelijke organisatie waarin negen universiteiten participeerden tot een internationaal netwerk bestaande uit 13 Belgische en Nederlandse universiteiten. Tot 2010 participeerden negen universiteiten in ICO: Maastricht University, Open Universiteit Nederland, Universiteit Leiden, Universiteit Utrecht, Universiteit Twente, Universiteit van Amsterdam, Technische Universiteit Eindhoven, Vrije Universiteit Amsterdam en Wageningen University. In 2010 voegden de Erasmus Universiteit Rotterdam, de Rijksuniversiteit Groningen, de Universiteit Gent en de Universiteit van Antwerpen zich bij het ICO netwerk. Het aantal leden groeide in deze periode mede dankzij de toetreding van de nieuwe partnerinstellingen fors: van 194 leden in 2006 tot 356 leden in 2011. Het aantal stafleden steeg van 98 naar 188, het aantal postdocs van 16 naar 34 en het aantal promovendi van 80 naar 134. In Tabel 1 wordt deze groei weergegeven.

De themagroepen vormen het hart van ICO. Dit zijn de 'special interest groups' van ICO die als belangrijkste taak hebben het verzorgen van thematisch onderwijs voor de ICO-promovendi. De thema's die centraal staan in de themagroepen weerspiegelen belangrijke onderzoeksterreinen binnen het domein van de onderwijswetenschappen. Vanaf 2004 tot 2012 kende ICO zes themagroepen, te weten (a) Innovatieve leerarrangementen, (b) Onderwijzen en lerarenopleiding,

(c) Domeinspecifieke instructie, (d) Onderwijsontwerp en curriculuminnovatie, (e) Scholen en de maatschappelijke onderwijscontext, en (f) Beoordeling, evaluatie en examinering. In Figuur 1 is het aantal leden per themagroep weergegeven, waaruit blijkt dat de themagroep Innovatieve leerarrangementen de groep met het hoogste aantal stafleden is. Tabel 2 bevat een overzicht van het aantal promoties per ICO-thema in de periode van 2006 tot 2012. Ook uit deze cijfers blijkt de relatief grote omvang van themagroep 1 (Innovatieve leerarrangementen).

2.2 De kwaliteit van het onderwijs

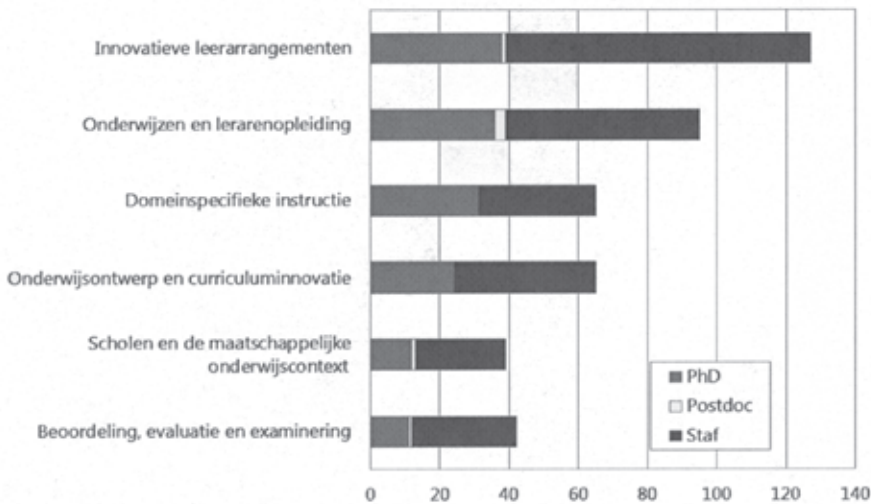
Het belangrijkste doel dat ICO zich stelt is het bevorderen van de kwaliteit van het onderwijs aan promovendi (Interuniversity Centre for Educational Research, 2010; Interuniversity Centre for Educational Sciences, 2011; Van Merriënboer et al., 2009). In het Standaard Evaluatie Protocol (Standard Evaluation Protocol 2009-2015, 2009) dat bij de accreditatie voor zowel de zelfevaluatie als de aanvraag is gevolgd, wordt voor het vaststellen van de kwaliteit van het onderwijs van een onderzoekschool gevraagd naar het rendement/output van het onderwijs (i.e. het aantal promoties, het promotierendement) en de evaluaties van het onderwijs (i.e. de door deelnemers gepercipieerde kwaliteit). Tabel 3 geeft een overzicht van de cohorten promovendi 2002 tot 2007. Per cohort wordt de omvang aangegeven, de gemiddelde promotieduur, de mediane promotieduur, de range van het aantal promotiejaren, het aantal promovendi dat de promotie heeft afgerond, heeft gestaakt, of nog bezig is. Als we het rendement berekenen over de periode 2002-2007

Tabel 1

Ledenaantallen ICO 2006-2011

	2006		2007		2008		2009		2010		2011	
	n	fte	n	fte	n	fte	n	fte	n	fte	n	fte
Staf	98	35.8	113	40.7	122	44.3	131	46.9	172	65.5	188	71.5
Postdocs	16	10.2	8	5.9	13	7.8	23	11.5	27	13.5	34	16.7
PhDs	80		83		86		95		128		134	
Totaal aantal leden	194		204		221		249		327		356	

Noot. Bij stafleden en postdocs wordt de omvang in fte's vermeld dat als deel van gemengde aanstellingen aan onderzoek wordt besteed.

Figuur 1 Aantal Leden per Themagroep, verdeeld over Stafleden, Postdocs en PhD-kandidaten

(111 instromers en 72 gepromoveerden) dan bedraagt dit 65% (over zes jaar). De mediane promotieduur van de in deze periode gepromoveerden bedraagt 4.50 jaar. Maar van de 111 ingestroomde promovendi zijn 29 nog bezig. Als deze promovendi hun promotie met succes afronden komt het rendement op 91%. Gemiddeld wordt in Nederland een rendement van 74% (percentage promoties ten opzichte van instroom) gehaald en een gemiddelde duur van 5.1 jaar (Visscher, 2011).

We zien bovendien een stijgende lijn in

het promotierendement van ICO. Het promotierendement van het eerste cohort dat in 1988 van start ging en binnen zes jaar promoveerde was 50%. Van het cohort promoveendi dat in het eerste jaar van de eerste KNAW-erkenningsperiode (1994) van start ging, promoveerde 55.5% binnen zes jaar. Dit rendement steeg naar 58.3% voor het cohort dat in 1999 aan een promotietraject begon (eerste jaar tweede KNAW-erkenningsperiode) en 76.2% voor het cohort dat in 2006 van start ging (eerste jaar derde KNAW-erkenningsperiode).

Tabel 2

Overzicht ICO Promoties naar Jaar en Thema

	Promotiejaar						Totaal
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	
Innovatieve leerarrangementen	8	6	7	4	4	5	34
Onderwijzen en lerarenopleiding	5	3	3	6	5	2	24
Domeinspecifieke instructie	1	6	3	1	1	3	15
Onderwijsontwerp en curriculuminnovatie	0	0	0	1	2	1	4
Scholen en de maatschappelijke onderwijscontext	1	1	1	1	1	1	6
Beoordeling, evaluatie en examineren	1	1	1	0	1	1	5
Totaal	16	17	15	13	14	13	88

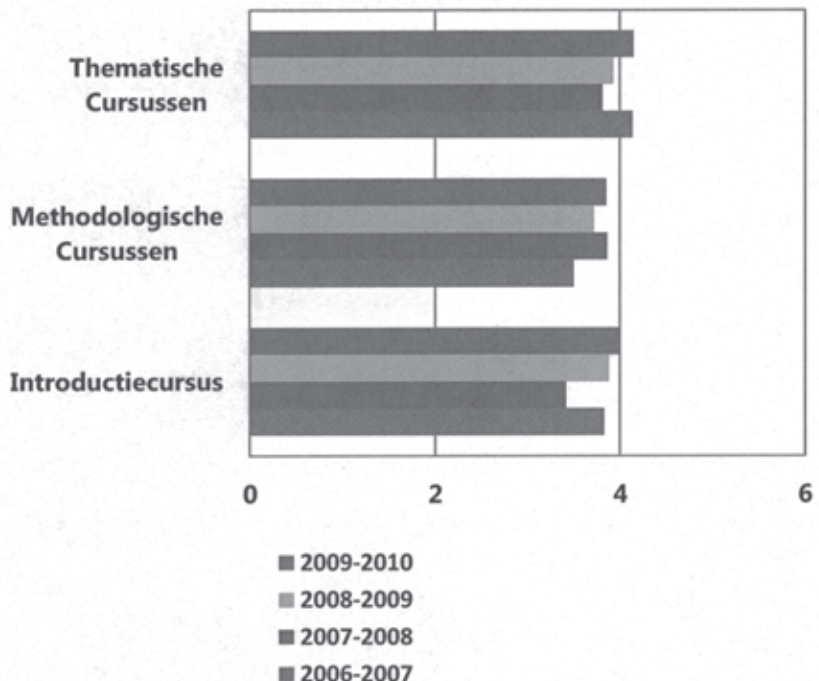
Tabel 3

Promotieduur van de PhD-kandidaten, Verdeeld over Cohorten

Cohort	Omvang	Mediane promotieduur	Range	Voltooid	Gestopt	Nog bezig
2002	14	5.25	3.33 – 7.00	11	3	0
2003	17	4.68	3.20 – 5.18	16	1	0
2004	16	4.21	2.58 – 5.25	10	3	3
2005	16	4.52	4.08 – 5.07	14	0	2
2006	21	4.67	2.50 – 5.67	15	2	4
2007	27	4.33	3.83 – 4.50	6	1	20
Totaal	111	4.50	2.50 – 7.00	72	10	29

Het tweede kwaliteitscriterium richt zich op het curriculum van de onderzoekschool. Behalve de eerder genoemde thematische cursussen, omvat het onderwijsprogramma van ICO een introductiecursus, die een overzicht biedt over het domein van de onderwijswetenschappen en verplicht is voor alle ICO-promovendi, en methodologische cursussen, gericht op methoden en technieken die in de onderwijswetenschappen worden toegepast. Daarnaast wordt jaarlijks een zogenaamde Toogdag georganiseerd en eens per twee jaar een vijfdaagse conferentie met

lezingen en thematische workshops en deelnemers uit verschillende Europese landen. In 2008 werd een Winter School georganiseerd in Finland en in 2010 een Spring School in Duitsland. ICO promovendi zijn verplicht om minstens eenmaal aan een Toogdag en een (Winter of Summer) School deel te nemen en daarbij een actieve bijdrage te leveren in de vorm van een presentatie. In de periode 2006-2011 werden meer dan 40 cursussen verzorgd, vijf Toogdagen gehouden en twee Internationale Schools georganiseerd. Door zowel de promovendi als de docenten werden

Figuur 2 Overzicht Evaluatie ICO Cursussen, Gegroepeerd in Thematische Cursussen, Methodologische Cursussen en de Introductiecursus. Oordelen op een vijf-punts Likert Schaal (0 = negatief, 5 = positief)

al deze activiteiten hoog gewaardeerd. Figuur 2 geeft een overzicht van de gemiddelde waardering van de promovendi van de thematische cursussen, methodologische cursussen en de introductiecursussen tussen 2006 en 2010.

Om het promotierendement te bewaken en te bevorderen hanteert ICO twee instrumenten. In de eerste plaats levert elke promovendus bij de toelating naast het onderzoeksvoorstel ook een opleidings- en begeleidingsplan in, waarin wordt gespecificeerd welke cursussen de promovendus gaat volgen en hoe de begeleiding van de promovendus is geregeld. ICO verwacht dat tijdens een volledig promotietraject 600 uren aan cursussen wordt besteed en 600 uren aan begeleiding. De Wetenschapscommissie keurt het onderzoeksvoorstel goed en de Examencommissie keurt het opleidings- en begeleidingsplan goed. Beide positieve besluiten zijn een voorwaarde voor toelating van de promovendus tot ICO. In de tweede plaats vullen alle promovendi jaarlijks de zogenoemde ICO-monitor in waarin ze te kennen geven of het promotieonderzoek op koers ligt en of de begeleiding voldoet. Wanneer de promovendus obstakels in voortgang of begeleiding rapporteert wordt hieraan in de Examencommissie aandacht besteed. Zo nodig treedt de wetenschappelijk directeur in overleg met de promovendus en, op diens verzoek en met diens instemming, met de begeleiders. Jaarlijks is dat een- of tweemaal het geval. Altijd wordt in goed onderling overleg een oplossing voor de problemen gevonden, bijvoorbeeld door een verandering in de samenstelling van het begeleidingsteam.

De internationale peer review die in het kader van de accreditatie in 2010 is uitgevoerd was eveneens lovend over het onderwijsprogramma (Interuniversity Centre for Educational Sciences, 2011, Appendix I) en het begeleidingssysteem. Zij wees hierbij wel op een verdere optimalisering van de afstemming van tijdstip van aanbod van cursussen en de fase van het promotietraject waarin promovendi zich bevinden. Ook adviseerde ze te onderzoeken of er nauwer samenwerkt kan worden met de twee research-masteropleidingen in de onderwijswetenschappen in Nederland.

2.3 De kwaliteit van het onderzoek

De kwaliteit van de context waarbinnen promotieonderzoeken worden uitgevoerd, wordt door de VSNU, KNAW en NWO (Tripartiete Werkgroep Onderzoekersopleidingen, 2009) gezien als een belangrijke graadmeter voor succes. Een belangrijk onderdeel binnen die context is de kwaliteit van de begeleiding van de promovendi. ICO stelt als eis dat begeleiders van promovendi ICO-staflid zijn. Om voor staflidmaatschap in aanmerking te komen dient een onderzoeker zes internationale peer reviewed publicaties te kunnen overleggen die zijn gepubliceerd in de vijf jaren die voorafgingen aan de aanmelding (zie voor criteria Interuniversity Centre for Educational Sciences, 2011). Onderzoekers die staflid zijn van ICO blijken gaandeweg de jaren te publiceren in kwalitatief betere tijdschriften, opgenomen in de Social Sciences Citation Index (SSCI) (Interuniversity Centre for Educational Research, 2010). Zo is het aandeel publicaties in SSCI tijdschriften gestegen van 19% van de totale ICO-output in 1994 tot 77% in 2009. Het gemiddeld aantal publicaties per staflid bleef in de beoordelingsperiode stabiel: 1.80 in 2006 en 1.85 in 2010. De internationale peer review commissie bevestigde dat de kwaliteit van de ICO-stafleden zeer hoog is (Interuniversity Centre for Educational Research, 2010, Appendix 1).

2.4 De samenwerking

Het adagium 'Samen slimmer' dat door de commissie Van der Vliet (Tripartiete Werkgroep Onderzoekersopleidingen, 2009) werd gebruikt als titel voor haar rapport over de toekomst van de landelijke onderzoekscholen, geldt zeer zeker voor ICO. In een relatief klein domein als de onderwijswetenschappen is het van belang dat universiteiten samenwerken. Deze samenwerking wordt nog urgenter in een situatie waarin het aantal onderwijskundige bachelor- en masterstudenten steeds verder afneemt (Commissie Nationaal Plan Toekomst Onderwijswetenschappen, 2011). De kiem voor interuniversitaire samenwerking wordt vaak gelegd tijdens de ICO-cursussen en themagroepbijeenkomsten. Promovendi van verschillende universiteiten die op vergelijkbare terreinen onderzoek doen, vinden elkaar tijdens deze

activiteiten en dat kan leiden tot ver(der)-gaande samenwerking in de loop van het promotietraject (en daarna). Dit geldt ook voor stafleden. De samenwerking tussen leden van in ICO participerende universiteiten kan tot op zekere hoogte worden gemeten aan de hand van de ICO output. In 2006 bleek dat 50% van de mogelijke samenwerkingsopties tussen tweetalen van ICO partners in ICO-publicaties terug te vinden waren. In 2009 steeg dit percentage naar 55.6 procent. Het aantal publicaties waarbij leden van twee of meer in ICO participerende universiteiten betrokken waren, steeg van 39 in 2006 naar 49 in 2009 (Interuniversity Centre for Educational Research, 2010).

2.5 De toekomst van ICO

De periode van 2006-2011 kenmerkte zich door groei. Dit gold voor zowel de organisatie van ICO (i.c. het aantal participerende universiteiten en leden), als voor het onderwijs (bijvoorbeeld de introductiecursus die sinds enige tijd twee maal per jaar wordt aangeboden). De doelstellingen van ICO richtten zich in deze periode op het bevorderen van onderwijs, onderzoek en samenwerking. Het zwaartepunt voor de vierde erkenningsperiode (2012-2017) komt geheel op het onderwijs aan promovendi te liggen. Dit is vastgelegd in de nieuwe Gemeenschappelijke Regeling. Het verzorgen van een kwalitatief goed opleidingsaanbod voor promovendi in de onderwijswetenschappen in een onderzoeksschool waarin 13 Nederlandse en Belgische Universiteiten met elkaar samenwerken is van cruciaal belang voor een relatief gezien kleine discipline als de onderwijswetenschappen. ICO heeft voor de toekomst een aantal speerpunten geformuleerd waarop zij zich verder wil ontwikkelen.

Ten eerste wordt de indeling in themagroepen herzien vanaf 2012 om te zorgen dat de thema's het onderzoeksdomein zo breed mogelijk dekken. Het aantal themagroepen wordt uitgebreid van zes naar tien. Drie nieuwe themagroepen, Werkplekleren, Hoger onderwijs en Neurowetenschappen en onderwijs, worden toegevoegd aan de bestaande indeling. De themagroep Innovatieve leerarrangementen wordt gesplitst in Leren en instructie en ICT en onderwijs. Met deze

nieuwe indeling sluiten de indelingen van VOR-divisies en ICO-themagroepen beter op elkaar aan. Hierdoor kunnen VOR-divisies en ICO-themagroepen die zich op een verwant thema richten gezamenlijke groepsbijeenkomsten organiseren. Dat versterkt de samenhang in de onderwijswetenschappen waaraan ICO in deze erkenningsperiode actief wil bijdragen.

Ten tweede wordt vanaf 2013 het opleidingsprogramma van ICO verder geflexibiliseerd. Er wordt de mogelijkheid geboden om vrijstelling te krijgen voor een cursus indien de promovendus reeds een vergelijkbare cursus heeft gevolgd op PhD-niveau. Dergelijke cursussen worden soms door lokale graduate schools aangeboden. ICO streeft uitdrukkelijk naar complementariteit ten opzichte van de lokale graduate schools in de maatschappij- en gedragswetenschappen en ten opzichte van de researchmasters in de onderwijswetenschappen die de Universiteit Utrecht en de Universiteit van Amsterdam aanbieden. Dit streven naar complementariteit past in de doelstelling om de samenhang in de onderwijswetenschappen te versterken.

Ten derde worden sinds 1 januari 2012 ook niet-reguliere promovendi, zoals docenten die voor een deel van hun tijd werken aan promotie-onderzoek, toegelaten. Voor deze promovendi gelden als toelatingscriteria dat zij: 1) met een door ICO goedgekeurd onderzoeksvorstel aan de slag gaan, en 2) tenminste één supervisor hebben die ICO-stafflid is. Deze niet-reguliere promovendi wordt een lichter opleidingsprogramma geboden omdat zij het promotieonderzoek combineren met andere onderwijsgerelateerde activiteiten. Niet-reguliere promovendi hoeven geen aanstelling bij een partneruniversiteit van ICO te hebben. Ze kunnen ook werkzaam zijn bij hogescholen of scholen voor voortgezet onderwijs, in de onderwijsverzorging of bij instituten als de Inspectie. Aan de omvang en duur van hun aanstelling om promotieonderzoek te doen worden geen eisen gesteld. Op deze wijze wil ICO tegemoet komen aan opleidingsbehoeften van een groep promovendi die in omvang en diversiteit toeneemt. Ook hiermee draagt ICO bij aan de verdere samenhang van de onderwijswetenschappen in Nederland.

Tenslotte wordt de internationale samenwerking verder versterkt. In 2012 zal de Internationale Fall School plaatsvinden in Spanje. Workshopleiders uit Duitsland, Finland, Zweden, Oostenrijk en uiteraard België en Nederland verzorgen het programma en het geheel wordt georganiseerd in nauwe samenwerking met de Universiteit van Regensburg in Duitsland. De Internationale Fall School zal een belangrijk podium zijn voor het zetten van eerste stappen naar het creëren van een Europees netwerk waarin ook andere associaties van onderzoekers participeren zoals de European Association for Research on Learning and Instruction (EARLI) en de European Educational Research Association (EERA). Internationale samenwerking draagt bij aan de versterking van de kwaliteit van het onderwijsonderzoek en de samenhang binnen de onderwijswetenschappen waarvoor ICO zich binnen Nederland en België sterk blijft maken.

3 Conclusie

ICO heeft in de achter ons liggende erkenningsperiode haar basis als instituut voor de opleiding voor onderwijsonderzoekers verder versterkt. De Commissie tot Erkenning van de Onderzoekscholen (ECOS) heeft dat bevestigd bij de hererkenning van ICO in juli 2012. ICO stelt zich in de voor ons liggende erkenningsperiode van 2012 tot 2017 ten doel om gehoor te geven aan de oproep van de Commissie Nationaal Plan Toekomst Onderwijswetenschappen (2011) om met een onderzoekersopleiding van hoge kwaliteit de samenhang in het onderwijsonderzoek te versterken. Daartoe zoekt ICO op nationaal niveau de samenwerking met de Vereniging voor Onderwijsresearch en met lokale graduate schools en researchmaster opleidingen. Op Europees vlak streeft ICO naar het creëren van een netwerk van onderwijsonderzoekers met onderzoekersassociaties als EARLI en EERA. ICO stelt de onderzoekersopleiding open voor een grotere diversiteit van onderzoekers die wel een ICO-stafflid als supervisor hebben maar niet aan instituten werken die als partnerinstelling aan ICO verbonden zijn. Met de groei van het netwerk en met de toe-

nemende diversiteit van promovendi ontstaan nieuwe uitdagingen die ICO met vertrouwen aangaat in de wetenschap dat zowel de stafleden als de promovendi zelf actief willen bijdragen aan de versterking van de kwaliteit van het onderwijsonderzoek en de verbetering van de samenhang van de onderwijswetenschappen in Nederland en Europa.

Literatuur

- Commissie Nationaal Plan Toekomst Onderwijswetenschappen. (2011). *Nationaal Plan Onderwijs/leerwetenschappen*. Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.
- Coonen, H. W. A. M., & Nijssen, A. J. (2011). *Wetenschap en vakmanschap: onderwijsonderzoek voor en met de onderwijspraktijk: Naar een landelijke organisatie van onderwijsonderzoek en bevordering van kennisbenutting in het kader van het Nationaal Plan Onderwijs/leerwetenschappen*. Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.
- De Vries, B., & Pieters, J. M. (2007). De zin van conferenties, kennissgemeenschappen en kennisbewuste scholen in een gecraqueleerd onderwijsveld. *Pedagogische Studiën*, 83, 233-240.
- Interuniversity Centre for Educational Research. (2010). *Self-evaluation report 2006-2009*. Heerlen: Open Universiteit.
- Interuniversity Centre for Educational Sciences. (2011). *Application for re-accreditation KNAW 2012 - 2017*. Heerlen: Open Universiteit.
- Standard Evaluation Protocol 2009-2015. (2009). Amsterdam/Den Haag: KNAW/ VSNU/NWO.
- Tripartiete Werkgroep Onderzoekersopleidingen. (2009). *Samen slimmer: Het belang van interuniversitaire samenwerking bij de promotieopleidingen*. Amsterdam/Den Haag: KNAW/ VSNU/NWO.
- Van Merriënboer, J., Wopereis, I., Bosker, R., Creemers, B., De Jong, T., Scheerens, J., & Simons, P. (2009). 20 Jaar Interuniversitair Centrum voor Onderwijsonderzoek: Een Retrospectief. *Pedagogische Studiën*, 86, 474-481.
- Visscher, S. (2011). *Reflecties op succesfactoren promotieopleidingen*. Intern ECOS-rapport ECOS/SV/2461. Amsterdam: Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen.

Auteurs

Jos Beishuizen is wetenschappelijk directeur van ICO en hoogleraar aan de Vrije Universiteit Amsterdam. **Diana Dolmans** is onderwijsdirecteur van ICO en hoogleraar aan de Maastricht University. **Jan van Driel** is bestuursvoorzitter van ICO en hoogleraar aan de Universiteit Leiden. **Iwan Wopereis** is oud-secretaris van ICO en docent/promovendus aan de Open Universiteit. **Jeroen van Merriënboer** is oud-wetenschappelijk directeur van ICO en hoogleraar aan de Maastricht University

Correspondentieadres: Jos Beishuizen, Vrije Universiteit Amsterdam, De Boelelaan 1105, 1081 HV Amsterdam, j.j.beishuizen@vu.nl

The Interuniversity Centre for Educational Sciences: A retrospective and prospective view

In 2012, the Interuniversity Centre for Educational Sciences (ICO) has been re-accredited by the Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences (KNAW) as a national research school. In this article, the authors reflect on the evaluation of ICO which was conducted as part of the accreditation process. This evaluation was focused on the quality of the educational program for PhD candidates, the research of ICO staff members, and the collaboration between members of this research school. These three issues coincided with the main targets which were set by ICO during the period 2006-2011. The article concludes with a view towards the next period of accreditation, that is, 2012-2017. During this period, ICO aims to provide high quality programs for the training of educational researchers, thus contributing to the quality of educational research, and strengthening coherence within educational sciences in The Netherlands and Europe.